

[Tove Lindbo Larsen]

er nødvendigt med et godt netværk; det giver en rigere hverdag, og det er en forebyggende indsats.

Der er for mig ingen tvivl om, at et samarbejde mellem amterne og kommunerne og staten er nødvendigt for at forebygge utilfredsstillende situationer både for den enkelte og for samfundet.

Derfor er det planlægningsarbejde, som amterne og kommunerne skal foretage i begyndelsen af hver kommunal valgperiode, afgørende for en god fælles indsats.

Sundhedsministeren har udsendt et oplæg til amternes og kommunernes samarbejde på sundhedsområdet for 1994-1997. Nøgleordene er samarbejde og dialog. Forebyggelse indgår ligeledes i dette oplæg, hvori der især fokuseres på børn, unge og særligt udsatte grupper.

Den direkte sygdomsforebyggelse i form af vaccinationer skal naturligvis fortsætte, og det er da også hensigtsmæssigt, at voksne lader deres helbred tjekke. Det er jo ejendommeligt, at bilejeren lader sin bil efterse efter et bestemt antal kilometers kørsel, hvorimod der ikke tænkes på chaufføren.

I regeringens forebyggelsesredegørelse er der en række meldinger fra forskellige ministre om forebyggende initiativer. De er alle uundværlige; man kan faktisk ikke foretrække nogen af dem frem for andre. Men jeg vil godt nævne nogle af dem alligevel:

Miljøet spiller en afgørende rolle for os alle. Det gælder både arbejdsmiljøet og det omgivende miljø. At få påført en sygdom på grund af et dårligt miljø burde høre fortiden til. Imidlertid skal der fortsat arbejdes for et godt arbejdsmiljø. Det gælder både de fysiske aktiviteter og anvendelsen af farlige stoffer.

Allergi er en sygdom, der plager mange, og som burde forebygges bedre. Det er meget tilfredsstillende, at Arbejdstilsynet vil brancherette forskellige tiltag, som f.eks. kan hindre allergiers udbredelse – rengøringsområdet er f.eks. særlig udsat for kemikalier af forskellig art, og mejeribranchen kan f.eks. have problemer med hudsygdomme og luftvejslidelser – og et egentligt allergilaboratorium vil kunne støtte disse initiativer.

Allergi kan også opstå ved indtagelse af forskellige levnedsmidler eller produkter i forbindelse hermed, og jeg vil gerne appellere til regeringen om at iværksætte yderligere forskning på dette område.

Jeg er opmærksom på, at Sundhedsministeriet i samarbejde med Socialministeriet og Astma- og Allergiforbundet vil afholde en konference om forebyggelse af astma og allergi. Det er min opfattelse, at Danmark kan have meget glæde af et europæisk samarbejde på dette område.

I redegørelsen tales der meget om astma og allergi. Men der tales også om livsstil og om, at livsstilen har betydning for livskvaliteten, og i den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne et slogan: kost, motion og sundhed. Det henvender sig til hele befolkningen og også til det offentlige – på den måde, at det offentlige skal skabe rammerne for den enkeltes muligheder.

Oplysning er afgørende for gode resultater. Kostsammensætningen spiller en stor rolle, men sandelig også, hvordan de forarbejdede produkter er sammensat. Hvad er det, producerne tilbyder forbrugerne? Er det rimeligt i forhold til næringsværdien, og hvilke tilsætningsstoffer af forskellig teknisk karakter kan der være tilsat?

Føteprogrammet venter jeg mig en del af i den henseende. Det samme er tilfældet med ernæringsforskningen. Sidstnævnte ser ud til at være i god gænge. Bevillingerne hertil må ikke svigte.

Formidlingen af oplysning fra såvel Statens Husholdningsråd som Levnedsmiddelstyrelsen anser jeg som et led i forebyggelsen. En kampagne som »Du bli'r hvad du spiser« og kampagnen om at begrænse fedtmængden og se efter, hvad det i det hele taget er for fedtstoffer, man indtager, er vigtige i forhold til forebyggelsen.

Det er naturligvis vigtigt, at oplysningen går bredt ud. Men jeg mener også, at man kunne fange mange i uddannelsessystemet med nogle klare budskaber af forskellig art.

Jeg er opmærksom på, at mange kommuner og amter har etableret et forum eller udvalg, der beskæftiger sig bredt med forebyggelse. Et sådant tværgående udvalg finder jeg særdeles formålstjenligt. Alligevel mener jeg, at Det Centrale Forebyggelsespolitiske Råd godt kunne have en anden arbejdsform end den, som den tidligere minister gav det; jeg mener, at man godt kunne sende nogle initiativer ud fra centralt hold, som kunne være til inspiration for de lokale forebyggelsesråd, og altså